

॥ २५ ॥ २६ ॥ तदेवाह क्षिप्तक्षिप्तमिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ युयुत्सतायोदुमिच्छता ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ समार्चिः कालीकरालीप्रभृतिसप्तजिह्वावान् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ दसतः दसमानस्य ॥ ३७ ॥

अमानुषानपिरणे जेष्यसित्वमसंशयं ॥ अनेन तु मनुष्याणां देवानामपि चाहवे ॥ २५ ॥ रक्षः पिशाचदैत्यानां नागानां चाधिकस्तथा ॥ भविष्यसिनसदेहः प्रव
रोऽपि निवर्हणे ॥ २६ ॥ क्षिप्तं क्षिप्तं रणे चैतत्त्वयामाधवशत्रुषु ॥ हत्वाऽप्रतिहतं संख्ये पाणिमेष्यति ते पुनः ॥ २७ ॥ वरुणश्च ददौ तस्मै गदामशनिनिःस्वनां ॥
दैत्यान्तकर्णीघोरां नाम्ना कौमोदकीं प्रभुः ॥ २८ ॥ ततः पावकमब्रूतां प्रहृष्टावर्जुनाच्युतौ ॥ कृतास्त्रौ शस्त्रसंपन्नौ रथिनौ ध्वजिनावपि ॥ २९ ॥ कल्यौ स्वो भग
वन् योऽदुमपि सर्वैः सुरासुरैः ॥ किंपुनर्वज्रिणैकेन पन्नगार्थं युयुत्सता ॥ ३० ॥ अर्जुन उवाच चक्रपाणिर्दृष्टीकेशो विचरन् युधि वीर्यवान् ॥ चक्रेण भस्म
सात्सर्वं विस्मृष्टेन तु वीर्यवान् ॥ त्रिषु लोकेषु तन्नास्ति यन्न कुर्याज्जनार्दनः ॥ ३१ ॥ गांडीवंधनुरादाय तथा क्षय्ये महेषुधी ॥ अहमप्युत्सहे लोकान्विजेतुं युधि पा
वक ॥ ३२ ॥ सर्वतः परिवार्यैवं दावमेतं महाप्रभो ॥ कामं संप्रज्वलाद्यैव कल्यौ स्वः सात्त्यकर्मणि ॥ ३३ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः स भगवान् दाशा
हं णार्जुने न च ॥ तैजसं रूपमास्थाय दावं दग्धुं प्रचक्रमे ॥ ३४ ॥ सर्वतः परिवार्याथ समार्चिर्ज्वलनस्तथा ॥ ददाह स्वांडवं दावं युगांतमिव दर्शयन् ॥ ३५ ॥ प्रति
गुह्यं समाविश्य तद्वनं भरतर्षभ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषः सर्वभूतान्यकंपयत् ॥ ३६ ॥ दहत्य तस्तस्य च बभौ रूपं दावस्य भारत ॥ मेरोरिव नगेंद्रस्य कीर्णस्यां शुमतौ
ऽशुभिः ॥ ३७ ॥ इति श्रीम० आदिप० खांडवदाहप० गांडीवादिदाने पंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ ७४ ॥ वैशंपायन उवाच तौर
थाभ्यां रथश्रेष्ठौ दावस्यो भयतः स्थितौ ॥ दिक्षु सर्वासु भूतानां चक्राते कदनं महत् ॥ १ ॥ यत्र यत्र च दृश्यंते प्राणिनः खांडवा लयाः ॥ पलायंतः प्रवीरौ तौ तत्र
तत्राभ्यधावतां ॥ २ ॥ छिद्रं न स्म प्रपश्यंति रथयोराशुचारिणोः ॥ आविद्धावेव दृश्येते रथिनौ तौरथोत्तमौ ॥ ३ ॥ खांडवे दहत्य माने तु भूताः शतसहस्रशः ॥ उत्पे
तुर्भैरवान्नादान्विनदंतः समंततः ॥ ४ ॥ दग्धैकदेशा बहवो निष्टमाश्रयतथापरे ॥ स्फुटिताक्षा विशीर्णाश्च विपुताश्च तथापरे ॥ ५ ॥ समालिङ्ग्य सुतानन्ये पितृ
भ्रातृन तथापरे ॥ त्यक्तुं न शकुः स्नेहेन तत्रैव निधनं गताः ॥ ६ ॥ संदष्टदशनाश्चान्ये समुत्पेतुरनेकशः ॥ ततस्तेऽतीव घूर्णतः पुनरग्नौ प्रपेदिरे ॥ ७ ॥

इति आदिप० नै० भा० भा० पंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ ७४ ॥ तौरथाभ्यामिति आश्रितौ तैरथं श्रेष्ठमिति द्वयोरेकरथस्थत्वं प्रागुक्तं तच्छोभाभात्रं भाव्युपयोगसूचनार्थं इह तु पृथक् स्थथा
वेवेति ज्ञेयं ॥ १ ॥ २ ॥ आविद्धावेव अलातचक्रवद्भायितावेव ॥ ३ ॥ ४ ॥ निष्टमा अतितप्ताः विशीर्णाः कर्कटीफलवद्विदीर्णाः विपुताः भयाद्धिदुताः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥